

udlejede Lejligheder fra April Flyttedag dette Aar at regne. Det er maaske den eneste Regel, der er uden Undtagelse. Denne Regel er en Undtagelse fra selve den Regel, at der er ingen Regel uden Undtagelse. Der er vist ingen Undtagelser fra den Regel, at der ikke er nogen Lejlighed, som ikke er genudlejet til April Flyttedag, saa jeg tror ikke, at man vil faa noget Resultat af dette.

Derimod kan jeg slutte mig til det andet Ændringsforslag, der er stillet, og som gaar ud paa alene at flytte April Flyttedag til den anden Tirsdag i Maj, og jeg kan ogsaa, da det kun er en enkelt Flyttedag, der omlægges, slutte mig til Bestemmelsen om, at i saa Fald skal den Lejer, der bliver i sin Lejlighed, betale Husleje for den Tid, han bliver der længere, og i Forhold til det, som er aftalt med den, som ellers skulde være flyttet ind i Lejligheden, saaledes at Husejeren altsaa bliver holdt skadesløs, idet jo, hvad der ogsaa meget rigtig tilføjes, den nye Lejer faar et tilsvarende Afslag i sin Leje og kommer altsaa heller ikke til at lide nogen Skade. Det er en fornuftig Bestemmelse, som her er føjet til Forslaget om at flytte denne enkelte Flyttedag. Ved at stemme for dette Forslag vil man opnaa nu at faa April Flyttedag omlagt og faa Tid til nærmere Overvejelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal gaa til en almindelig Flytning af Flyttedagen. Det overrasker mig, at dette møder Modstand i dette høje Ting. Thi efter at Spørgsmaalet var rejst i det høje Folketing, henvendte jeg mig til Købstadforeningen, og jeg troede, efter at Købstadforeningens Bestyrelse, saa vidt jeg ved, enstemmigt havde gjort Indstilling til Justitsministeriet om at faa Flyttedagene omlagt, at man i Rigsdagen vilde tage Hensyn hertil og ikke betænke sig paa at følge den. Men man kan naturligvis ikke modsætte sig paa nogen Maade, at Landstinget tager sig den Tid til Overvejelse af saadanne Spørgsmaal, som det ønsker. Der vil ogsaa blive den skønneste Lejlighed til at overveje Spørgsmaalet om en almindelig Flytning af Flyttedagen, naar det af Mindretallet her stillede Ændringsforslag er vedtaget, hvilket jeg altsaa her har den Ære at anbefale til det høje Ting.

Ordføreren (Jørgen Berthelsen): Jeg skal ikke nægte, at den højtærede Justitsministers Stilling til det af Flertallet stillede Ændringsforslag er mig en stor Skuffelse, navnlig efter de Forhandlinger, som vi havde i Gaar, og jeg forstaar egentlig

ikke rigtigt, at den højtærede Justitsminister kan sige, at det Ændringsforslag, vi har stillet, er — ja, jeg ved ikke, om jeg kan bruge Udtrykket — „ubrugeligt“, det blev ikke sagt med de Ord, men jeg tror næsten, at det var Meningen. Vi vedtog en Lov i 1917, efter at den havde passeret alle Instanser, altsaa endogsaa Fællesudvalg, og Fællesudvalgets Indstilling baade i Folketing og Landsting var en Anbefaling af det den Gang opnaaede Resultat, og efter at denne Lov nu er blevet praktiseret i 1917, fremsatte den højtærede Justitsminister den 3. Oktober f. A. et nyt Lovforslag, fuldstændig overensstemmende med den Lov, vi vedtog i 1917. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister ikke kan huske, hvad han sagde ved den Lejlighed; det er jo ikke saa let at huske, navnlig for en Mand som den højtærede Justitsminister, der har med saa mange Ting at bestille og taler ved saa mange Lejligheder, ogsaa her i Rigsdagen. Jeg gaar altsaa ud fra, at den højtærede Minister ikke kan huske, hvad han sagde ved Forelæggelsen her i Landstinget den 3. Oktober. Jeg skal ikke trætte med at oplæse det hele, men skal kun referere en lille Del deraf, der lyder saaledes: „Der har ikke fra nogen Side været ført nogen Klage over denne Lovs Virkning ved April Flyttedag, og der er derimod nu, da Oktober Flyttedag staaer lige for Døren, sket Henvendelser til Justitsministeriet først fra Svendborg Kommune og senere fra forskellige andre Kommuner om at tilvejebringe tilsvarende Bestemmelser for Oktober Flyttedag, som var vedtagne for April Flyttedag 1917.“ Det var altsaa den 3. Oktober 1918. Jeg kan egentlig ikke tænke mig, at en Lov, som der ikke har været Spor af Kritik mod, og som den højtærede Justitsminister har udtalt disse Ord om, nu et halvt Aar efter skulde kunne være ubrugelig. Naar nu baade den højtærede Minister og den ærede Ordfører for Mindretallet (Leerbeck) gør gældende, at der er for kort Tid til at udføre Loven i Praksis, og at navnlig Paasken skulde være en Hindring derfor, skal jeg minde den højtærede Justitsminister og ærede Medlemmer om — det kunde maaske have sin Interesse —, at i 1917 var Stillingen akkurat tilsvarende. Loven blev stadfæstet den 31. Marts, og den 5. April var det Skærtorsdag; netop de samme Vanskeligheder, som nu bliver omtalt, fremhævede vi ogsaa den Gang som værende til Stede, men man kom over dem. Ved Oktober Flyttedag 1918 var der kun